

சங்ககாலத் திருமண புழங்குபொருள்கள் காட்டும் பண்பாடு

SANGAM PERIOD WEDDING RITUAL OBJECTS SHOW CULTURE

முனைவர் இரா. ரவி | Dr. R. Ravi

Assistant Professor of Tamil, Bishop Heber College, Tiruchirappalli -620 017

E-mail: ramravidevi88@gmail.com

ஆய்வுச்சுருக்கம்

சங்க இலக்கியங்கள் அக்கால மக்களின் வாழ்க்கை நிலையை எடுத்துரைக்கின்றன. மக்களின் வாழ்க்கை இயக்கம் அவர்களின் வாழ்விடம், இயற்கை அமைப்பு, காலநிலை, நீர்வளம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது. அவர்களின் ஒவ்வொரு நகர்வுக்கும் ஏதேனும் ஒரு பொருள் துணையாகத் தேவைப்படுகிறது. அவ்வாறு பயன்படும் பொருள்களை புழங்கு பொருள்கள் என்று அழைக்கின்றனர். அப்பொருள்கள் மக்களின் பண்பாடு, நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், விழுமியங்கள் ஆகியவற்றின் அடையாளங்களாகத் திகழ்கின்றன. அக்காலத்தில் திருமணத்திற்கு முன் பெண்கள் காலில் சிலம்பு அணிந்துள்ளனர். திருமண நிகழ்வின் பொழுது அச்சிலம்பினை அகற்றியுள்ளனர். அக்காலத்தில் திருமணம் நடைபெறும் இல்லங்களில் செம்மண், மணல், குடம் விளக்கு, மட்பாண்டம், சங்கு, பறை முதலிய பொருள்களைப் புழங்கும் பொருள்களாகப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இவ்வாய்வுக் கட்டுரையில் புழங்கு பொருள்கள் மக்களின் பண்பாட்டுக் கூறுகளை வெளிப்படுத்துகின்றன என்று ஆராயப்பட்டுள்ளது.

Abstract

The Sangam literature describes the living conditions of the people of that time. People's life cycle includes their habitat, ecosystem, climate, and water resources. Their every move needs something to support them. The objects that are used in this way are called root objects. These objects are symbols of people's culture, beliefs, rituals and values. During that time women wear 'Silambu' on their feet before marriage. Silambu was removed during the wedding ceremony. In the house where the marriage takes place, clay, sand, pitcher, lamp, pottery, conch and drum are used as props. In this article it is explored that artifacts reveal the cultural elements of the people.

திறவுச்சொற்கள் (Keywords): சங்க காலம், புழங்குபொருள்கள், பண்பாடு, திருமணம், sangam period, pesticides, culture, wedding.

முன்னுரை

மக்களின் வாழ்க்கை இயக்கம் அவர்களின் வாழ்விடம், இயற்கை அமைப்பு, கால நிலை, நீர்வளம், முதலிய சுற்றுச்சூழலை மையமாகக் கொண்டு கட்டமைக்கப்படுகிறது. அவர்களின் ஒவ்வொரு நகர்வுக்கும் ஏதேனும் ஒரு பொருள் துணையாகத் தேவைப்படுகிறது. அவ்வாறு மக்களின் வாழ்க்கைப் பயணத்திற்குப் பயன்படும் பொருள்களைப் புழங்கு பொருள்கள் என்று அழைக்கின்றனர். மக்களின் இனம், மதம், பொருளாதாரச்சூழல், நகர்வு மனப்பான்மை, கலை அழகு உணர்வுகள், விழுமியங்கள், நம்பிக்கைகள் ஆகியவற்றின் அடையாளங்களாகப் புழங்கு பொருள்கள் விளங்குகின்றன. மக்களால் பயன்படுத்தப்படும் புழங்கு பொருள்கள் பண்பாட்டு மரபுகளை உட்கொண்டுள்ளன. இக்கட்டுரையில் சங்ககாலத் திருமணங்களில் பயன்படுத்தப்படும் புழங்கு பொருள்கள் புலப்படுத்தும் பண்பாட்டுக் கூறுகள் குறித்து ஆராயப்படுகிறது.

புழங்குபொருளும் பண்பாடும்

புழங்குபொருள்கள் மக்களின் வாழ்வியல் பண்பாட்டு ஆன்மீகக் கூறுகளை வெளிப்படுத்துகின்றன. தமிழர்களின் பண்பாட்டுக் கூறுகளில் இன்றியமையாததாக அமைவது திருமண நிகழ்வாகும். தமிழர்களின் திருமண முறை புனிதத்தன்மை கொண்ட நிகழ்வாகும். மணமக்கள் சடங்குகளின் வாயிலாகத் தெய்வத்துடன் தொடர்பு கொள்ள புனிதப்படுத்துகின்ற செயலாக நிகழ்த்தப்படுகின்றன.

மணமக்கள் முழுமையாக முகச்சவரம் செய்து நீராடி, புதுப்பட்டாடை அணிந்து, மணக்கும் பூ மாலைகளைச் சூடிக்கொண்டு, புதுப்பந்தலில் சுற்றமும் நட்பும் சூழ்ந்துள்ள மணவறையில் நெருங்கிய உறவினர் திருவிளக்கு ஏந்த, வண்ணம் தீட்டிய மங்களகரமான அரசாணை பானையில் நீர் தேங்கியிருக்க, மங்கல இசை ஒலிக்க, 'தாய்வழி மரபைப் பேணும் பாலூறும் மரக்கிளைகள் நட்பிருக்க, பந்தலின் முன் வாழ்வு ஈரியல் சீர்மை கொண்டது (சிமெட்ரிக்) என்பதன் குறியீடாய் வாழைக் குலைகளுடன் மரங்கள் கட்டியிருக்க இவ்வாறான இன்னும் பிற சடங்கியல் கூறுகள் இணைய புனிதச் சூழலில் மங்கல நாண் கட்டுவதே எதார்த்த வாழ்வில் நிகழும் திருமணமாகும்" என்பர் (பக்தவத்சல பாரதி,ப.86). திருமண நிகழ்வில் பயன்படுத்தப்படும் ஒவ்வொரு புழங்கு பொருள்களும் பண்பாட்டுக் கூறுகளை வெளிப்படுத்துகின்றன.

பண்பாடு குறித்து, 'எந்த ஒரு பண்பாட்டிலும் அதன் வழக்கங்கள் பயன்படும் பொருள்கள், கருத்துக்கள், நம்பிக்கைகள் போன்ற அனைத்துக் கூறுகளும் மனிதனின் தேவைகளை நிறைவு செய்வதாக உள்ளன. ஏதோ ஒன்றை முழுமை பெறச் செய்யும் நோக்கத்தைக் கொண்டுள்ளன. இவை அனைத்தும் பண்பாடு என்ற அமைப்பில் பிரிக்க முடியாத உறுப்புகளாக உள்ளன" என்பர்(பக்தவத்சல பாரதி,ப.33).

மேலும்,

'ஒரு சமூகத்தின் நடத்தை முறைகளின் எல்லா வெளிப்பாடுகளையும் கொண்டதே பண்பாடு. இதில் குழுவாக்குள் வாழும் தனிமனிதன் அக்குழுவின் பழக்க வழக்கங்களால் அடையும் தாக்கமும் இப்பழக்கவழக்கங்களால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட செயல்பாடுகளின் தொகுப்புமாகும்"என்பர்(பக்தவத்சல பாரதி,ப.62).

சிலம்பு

சங்ககாலத் திருமணத்தில் சிலம்பு ஓர் இன்றியமையாத புழங்கு பொருளாக விளங்குகின்றது. சிலம்பு இளம் வயதிலிருந்து அணிந்து வரும் ஓர் அணிகலனாக விளங்குகிறது. ஆனால், திருமணம் நடைபெறுவதற்கு முதல் நாளில் தாய் வீட்டில் அச்சிலம்பை அகற்றும் சடங்கு நடைபெறுவது பண்பாட்டு மரபாகக் கொண்டாடப்பட்டுள்ளது. சிலம்பு ஓர் அணிகலனாக மட்டுமின்றி திருமணத்திற்கு முன் நிகழ்வாக அதனை அகற்றும் பண்பாட்டு விழா நிகழ்ந்துள்ளது.

காலில் சிலம்பு அணிந்திருப்பவள் குமரி என்று ஒரு சமுதாய மரபு வழங்கியுள்ளது. 'குமரிக்கு அடையாளம் சிலம்பு எனக் கொண்டர். குமரிமை கழிவிற்குச் சிலம்பு அகற்றப்படுகிறது. இவ்வாறு சிலம்பு அகற்றுவதையே சிலம்பு கழி நோன்பு எனக் குறிப்பிடுகின்றனர்"என்பர்(வி.சி.சசிவல்லி,ப.44). உடன் போக்குச் சென்ற மகள் உடன் சென்றவரின் வீட்டில் திருமணம் செய்து கொண்டாலும், தாய் சிலம்பினை அகற்றுதல் தன் இல்லத்தில் நடைபெற வேண்டும் என்று வலியுறுத்தியுள்ளதை ,

'உள்ளாது கனிந்த முள்ளெயிற்றுத் துவர்வாய்ச்
சிறுவன் கண்ணி சிலம்பு கழீஇய
அறியாத் தேஎத்தள் ஆகுதல் கொடிதே" (அகநானூறு-385)

என்று எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

மேலும்,

'சிலம்பு கழீஇய செல்வம்
பிறருணக் கழிந்தவென் னாயிழை யடியே" (நற்றிணை-275)

என்ற பாடலடிகளில் சிலம்பு கழிதல் ஒரு செல்வம் என்றும், அதைப் பெற்ற தாய்க்கு அளிக்காது பிறருக்கு அளிக்கப் போய்விட்டாள் என்று எண்ணித் துன்பமடைகிறாள்.

சிலம்பு கழிதல் தாய் வீட்டில் தான் நடைபெற வேண்டுமென்ற பண்பாட்டு மரபு இருந்துள்ளது. பண்டைய காலத்தில் இந்நோன்பு திருமண பண்பாட்டுச் சடங்காக நிகழ்ந்துள்ளதை,

'நும்மனைச் சிலம்பு கழீஇ யயரினும்
எம்மனை வதுவை நன்மணம் கழிக" (ஐங்குறுநூறு-399)

என்ற பாடலடிகள் நற்றாயின் விருப்பத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. சிலம்பு கழிநோன்பு தலைவியின் இல்லத்தில் நடைபெறுவது மரபு. நற்றாய் சிலம்பு கழிநோன்பு தலைவன் இல்லத்தில் நிகழ்ந்தாலும், திருமணமாவது தன் இல்லத்தில் நடைபெற வேண்டுமென்று விரும்புகின்றாள். சங்ககால மகளிர் சிலம்பினைக் களைதல் திருமணத்தின் அடையாளமாகத் திகழ்கிறது.

சங்கு, பறை

சங்ககாலத்தில் திருவிழா, திருமணம், இறப்பு, வெற்றி விழா முதலிய நிகழ்வுகளில் இசைக் கருவிகளை இயக்கி இசை உண்டாக்குதல் பண்பாட்டு மரபாகப் புழக்கத்தில் இருந்துள்ளது. அவர்கள் விழாவின் நிலையைப் பொருத்து அதற்கு ஏற்றார் போல் இசைக்கருவிகளை இயக்கியுள்ளனர். அத்தகைய இசைக்கருவிகளில் சங்கு, பறை ஆகியவை புழங்குபொருள்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. திருமண நிகழ்வுகளில் மங்கலகரமான இசையை உருவாக்குவதற்கு இக்கருவிகள் கையாளப்பட்டுள்ளன. சங்ககாலம் தொட்டே தமிழர்கள் இசைக்கலையில் பரிணாம வளர்ச்சியினைப் பெற்றுள்ளனர் என்பதற்கு இவை சான்றுகளாக அமைகின்றன. கலைத் தொழிலில் பாணர், பொருநர், கூத்தர், விறலியர், பாடினியர் முதலியோர் ஈடுபட்டுள்ளனர். பல்வேறு வகையான இசைக்கருவிகளைப் பயன்படுத்தி இவர்கள் மக்களை மகிழ்வித்துள்ளனர். திருமண விழாவில் இவர்களின் பங்களிப்பும் இருந்துள்ளது. திருமணம் நடைபெறும் பொழுது மங்கல இசையினை முழங்கும் மரபினை,

'பறைபடப் பணிலம் ஆர்ப்ப இறைகொள்பு" (குறுந்தொகை -15)

என்ற பாடலடி வெளிப்படுத்துகிறது. திருமண விழாவில் இசையை இசைக்கப் பலகருவிகள் இருந்துள்ளன. அவற்றில் சங்கு, பறை ஆகிய கருவிகள் முக்கிய இசைக்கருவிகளாக விளங்கியுள்ளன. சங்ககாலத்தில் இசையை எழுப்பித் திருமண விழாவை நிகழ்த்தும் பண்பாட்டு மரபு கையாளப்பட்டுள்ளது.

செம்மண், மணல்

சங்ககாலத் திருமண நிகழ்விற்காக இல்லத்தினைத் தூய்மை செய்து அழகுபடுத்தும் மரபு இருந்துள்ளது. அலங்காரம் செய்வதற்காகப் பல்வேறு புழங்கு பொருள்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். அவற்றுள் செம்மண், மணல் ஆகியவை அழகுபடுத்தும் புழங்கு பொருள்களாகக் கையாளப்பட்டுள்ளன. புது வாழ்வினைத் தொடங்க இருக்கும் மணமக்களும், திருமணத்தில் கலந்துகொள்ளும் உறவினர்களும், அழகிய சூழலில் மகிழ்ச்சியாக மணமக்களை வாழ்த்தும் சூழலை உருவாக்குவதற்குப் புதுப்பந்தல் அமைத்து வீட்டின் சுவர்களுக்குச் சிவப்பு வண்ணத்தாலான செம்மண்ணைக் கொண்டு அழகுபடுத்தியுள்ளனர். மணல் கோடைக் காலத்தில் குளிர்ச்சியை உருவாக்க மணப்பந்தலின் கீழ் புதுமணலைப் பரப்பி அழகுபடுத்தியுள்ளனர். இதனை,

'புனைமான் இஞ்சி பூவல் ஊட்டி
மனை மணல் அடுத்து மாலை நாற்று
உவந்தினிது அயரும் என்ப" (அக.-195)

என்ற பாடல் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

குடம், விளக்கு, மட்பாண்டம்

சங்ககாலத் திருமணத்தில் விளக்கு, குடம், மட்பாண்டம் ஆகியவை புழங்கு பொருள்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. விளக்கு இருளை அகற்றி ஒளி உருவாக்குவது போல மணமக்களின் வாழ்வில் மகிழ்ச்சியும், வளர்ச்சியும் உருவாக்கும் என்ற நோக்கத்தில் விளக்குகளை ஏற்றும் பண்பாட்டு நிலை இருந்துள்ளது. மணமகளை திருமணத்திற்கு முன்பாக நீராட்டிப் புனிதப்படுத்தித் திருமணத்தை நடத்தும் சூழல் இருந்துள்ளது. குடத்தில் தண்ணீரைக் கொண்டு வந்து மட்பாண்டத்தில் ஊற்றி அதனோடு நெல், மலர் ஆகியவற்றைக் கலந்து மணமகளை நீராட்டும் பண்பாட்டு நடைமுறை இருந்துள்ளதை,

'மனை விளக்குறுத்து மாலை தொடரி,
கனைஇருள் அகன்ற கவின்பெறு காலை
உச்சிக் குடத்தர், புத்தகல் மண்டையர்
பொதுசெய் கம்பலை முது செம் பெண்டிர்
முன்னவும் பின்னவும் முறை முறை தரத்தர்,
புதல்வற் பயந்த திதலை அவ்வயிற்று
வால் இழை மகளிர் நால்வர் கூடி,
நீரொடு சொரிந்த ஈர் இதழ் அலரி
பல் இருங் கதுப்பின் நெல்லொடு தயங்க
வதுவை நன்மணம் கழித்த பின்றை" (அக.86)

என்ற பாடல் வெளிப்படுத்துகிறது. புழங்கு பொருள்கள் மக்களின் வாழ்க்கை இயக்கத்திற்கு உரிய தேவைகளை நிறைவு செய்கின்றன. இவை அவர்களின் மத, இன, பண்பாட்டு, நம்பிக்கைகளை வெளிப்படுத்துகின்றன. மக்கள் தங்களின் பொருளாதார வாழ்வியல் சூழலுக்கேற்ப இப்புழங்கு பொருள்களைக் கையாண்டுள்ளனர். சங்ககாலத் திருமணத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள புழங்கு பொருள்கள் தமிழர்களின் பண்பாட்டுக் கூறுகளை வெளிப்படுத்துகின்றன. திருமணத்திற்கு முன்பு சிலம்பினை அகற்றும் பண்பாட்டு விழாவாகக் காணப்படுகிறது. திருமண விழாவில் இசைக்கப்படும் சங்கு, பறை ஆகிய இசைக்கருவிகள் மங்கலகரமான இசையை உருவாக்கும் புழங்கு பொருள்களாகத் திகழ்ந்துள்ளன. திருமண அலங்காரப் பொருள்களாக இல்லத்தை அழகுபடுத்த செம்மண், மணல் ஆகியவை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. குடம், விளக்கு, மட்பாண்டம் ஆகியவை, திருமண நிகழ்விற்குப் பயன்படும் புழங்கு பொருள்களாகவும் மக்களின் ஆன்மீக நம்பிக்கைகளை வெளிக்காட்டுவனவாகவும் விளங்குகின்றன.

துணைநின்றவை (References)

- சசிவல்லி வி.சி., (1985), தமிழர் திருமணம், சென்னை: உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.
- பக்தவத்சல பாரதி, (2008), தமிழர் மானிடவியல், தமிழர் மானிடவியல், புத்தாந்தம்: அடையாளம் பதிப்பகம்.
- பக்தவத்சல பாரதி, (2008), பண்பாட்டு மானிடவியல், புத்தாந்தம்: அடையாளம் பதிப்பகம்.
- பக்தவத்சல பாரதி, (2013), தமிழில்-சமூக-பண்பாட்டு மானிடவியல், புத்தாந்தம்: அடையாளம் பதிப்பகம்.